

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Aichardus Abbas 15. Septemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

percipiendam æternę iucunditatis coronam, quia fidem seruauit. Moxq; aduolantes ij qui in domo erāt sanctam illam animā corporeis solutam vinculis ad cęlos migrasse inueniunt.

PVERITIA S. AICHARDI ABBATIS Glimesiensis 15. Sept. Sur. Tom. 5.

Sanctus Aichardus Anshario & Ermena nobilissimis apud Pictauienses maioribus natus, mox vt primos intelligentiæ annos attingit tam multiplici cępit virtutum omnium emicare splendore, vt parentes haud exiguam in eo summę virtutis spem collocarent. Interea cum pater artis militaris laude celeberrimus, filium perinde militaribus vellet assuescere negotijs, obstabat mater, natum suum dicitans, in magno partus discrimine, diuino cultui à se ex voto destinatum. Cum vero pater votum isthoc pertinaci contentione improbaret, velletq; modis omnibus filium ad summos militiæ honores prouectum, ecce Aichardus ad dirimendam litem medius interuenit, dixitq; nullā se rerum mortalium ambitione teneri, neue vlla inanis militiæ pompa delectari: Christi vero se militem esse decreuisse, ab huius se militia nō nisi sola morte auulsum iri. Erat eo tēpore in finitima regione vir prudentiæ & honestatis opinione in primis celebris: cui principes & magnates filios suos disciplinis optimis imbuendos committebant. Multi enim ex eius disciplina moribus

ribus & eruditione præstantissimi prodibant: quorum deinde virtutes in Ecclesia cum ingenti omnium admiratione claruerunt. Huius igitur fama excitatus optimæ indolis & generosi animi puer, illic eum adiit, & parentibus nequaquam inuitis in eius sese disciplinam tradidit. Qui eum gratanter recipiens, primum diuinæ palmodiæ iussit prægustare dulcedinem, quam mira celeritate addidit, ac deinde breui tempore in omni genere sacre disciplinæ adeo cœpit excellere, vt cunctos nō solum præiret scientia, sed virtutum etiam laude superaret. Et quamuis decem videretur annorum, ieiunij tamen obseruans, patientia fortis, humilitate fundatus, ac cæterarum virtutum gratia decenter fuit ornatus. Interea subit animum cogitatio, vt à tumultu sæculi redemptior, qui secretū amantibus per molestus est, in arcem contemplationis euaderet. Hæc illi cogitanti auditus est locus celeberrimus, cui nomen Ansonis, in quo ingens monachorum numerus sub regularis vitæ disciplina piè admodum Deo militabat. Isthuc ille iā duodenis, sumpta prius à magistro licentia, & parentibus salutatis, qui eum summopere ab ea intentione reuocare conabantur, contendebat. Quibus cum ille nulla ratione persuadere posset, vt paterentur ipsum Deo seruire, cui suo æque ac materno voto esset obstrictus, illis inuitis ad locum memoratum abcessit. Vbi beneuolè ac reuerenter à fratribus monasterij

Ieiunium.

Patientia.

Humilitas.

susceptus, & coma capitis de more deposita, suaue Christi iugum cōstante nō minus quam ardente animo amplexus est. Susceptus itaque intra caulas Dominici gregis agnus innocens, memoranda de se humilitatis, obedientiæ atq; patientiæ exempla cunctis exhibuit. Nec vero diu sub modio suam Christus lucernam fuit delitescere, sed miraculorum laude propalam illustravit. Cæci enim, claudi & varia clade depressi monitis angelicis ad eum ire iubebantur, & quocunq; morbi genere tenebantur celerem reportabant salutem. Quam ille præclarè factorum gloriam à notitia hominum, ni facultas defuisset, studiosè occulisset: sed magnalia Christi per vicos & plateas vox publica personabat, quæ in aduentu Aichardi præsentem regionem à Deo visitatam esse assererebat. Iam viginti annos venerandus adolescens impleuerat, cum die quodam à fratribus ad opus obedientiæ missus, longius à monasterio digreditur, psalmodiæ cursum ex more solus decantans: & ecce repente vox cælitus ad aures eius demissa insonuit: Ibunt de virtute in virtutem. Ea vox vt summo illi gaudio fuit, ita aciores multo stimulos addidit ad summum virtutis culmen viriliter conscendum. Itaque arctioribus in dies ieiunijs & vigilijs carnem domare, præsentis vitæ curas penitus negligere; assidua mente & cogitatione cælestibus inhærere; charitatis opera indefessè sectari; deniq; nihil non moliri, vt suam

alio-

Arctius vi-
ta genus ag-
reditur.

aliorumq; salutem in tuto collocaret. Hinc pia illa in primis sollicitudo, quomodo parentem diuitijs inclytum & delicijs assuetum, ad strictioris vitæ viam alliceret, suaderetque vt opes & possessiones amplissimas ad vnus Dei cultum transferret. Nec mora: Fufis ritè ad Deum precibus, fiduciaque rei bene gerendæ plenus patrem aggreditur, & multis verbis grauiffimaq; oratione permouet, vt ex hæreditarijs bonis Ecclesiam Deo construat. Annuit benignè pater, eiq; non modo ingentem auri & argenti vim, sed & vicum Quintianum cum possessionibus amplissimis tribuit, vt in eo sacram ædem excitaret. Vbi ille tandem oratorio Virgini Matri sacro, ac monasterio constructo, multos Christianæ militiæ athletas sanè egregios sub signis collegit, tantaque dexteritate & gratia disciplinam instituit, vt passim omnes in sui admirationem pertraheret. Tandemq; nongentorum monachorum præfectus contubernio, cum maiorem horum partem beatissimo exitu vna die præcedere conspexisset, in lectulum cilicio stratum se collegit, & eleuatis in cælum oculis, ad beatæ immortalitatis præmia est subsecutus.

PVERITIAS. LAMBERTI EPISCO-
pi Tungrensis & Martyris 17. Sept.
Sur. Tom. 5.

D Lambertus, insigni profapia in oppido
Traiectensi oriundus patrem habuit
Cc 5 Aprum